

عنوان مقاله:

مواجهه مادران شهر تهران با آموزش مجازی فرزندان در دوران شیوع کرونا

محل انتشار:

پژوهشنامه مددکاری اجتماعی، دوره 9، شماره 32 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

ستار پروین - دانشیار مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی تهران، تهران، ایران

مهسا کریمی - دانشجوی دکتری مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

فائزه پیازچیان لنگرودی - دانشجوی دکتری مددکاری اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شیوع ویروس کرونا در سرتاسر جهان و اهمیت قطع زنجیره انتقال ویروس، منجر به تغییراتی در سبک زندگی افراد، از جمله تغییر سبک آموزش حضوری دانش آموزان به آموزش مجازی شد که دانش آموزان و مادران آن ها را با چالش هایی مواجه ساخت. لذا به منظور کشف معنا، تجربه و کنش مادران در خصوص آموزش های مجازی فرزندان نوجوانشان، مطالعه حاضر با روش کیفی (تحلیل مضمون) به بررسی مواجهه ۱۵ نفر از مادران شهر تهران که از طریق نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند پرداخت. تکنیک گردآوری داده ها سوالات نیمه ساختار یافته بود که در طی آن پنج مضمون اصلی شامل، آسیب های فرهنگی و اجتماعی دانش آموزان، مخاطرات سلامت جسمی و روانی دانش آموزان، ناکارآمدی آموزش مجازی، مزایای ادراک شده ی آموزش مجازی و اهمیت پیشگیری اجتماعی استخراج گردید. در نهایت این یافته ها و مفاهیم نظری پژوهش به طرح مدل پیشگیری اجتماعی (رشد مدار و جامعه مدار) منجر شد که در سایر پژوهش های مشابه حاصل نشده بود. یافته های این مدل تلفیقی نشان داد، هدایت صحیح دانش آموزان برای بهره برداری حداکثری از این فضا با استفاده از برنامه های با محتوا و باکیفیت می تواند در پیشگیری از آسیب های اجتماعی فضای مجازی موثر افتد.

کلمات کلیدی:

آموزش مجازی، ویروس کرونا، پیشگیری اجتماعی، پیشگیری رشد مدار، پیشگیری جامعه مدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1635399>

